

Az Idény első kimondott nevető napja! Óriási kacagtató műsorok!

ZIGOTTÓ

8 felvonásban és még
3 drb. szenzációs 2 felv. **Nem**
amerikai burleszk. **repriz!**

ságára emelem — mondotta Rákosi Jenő —, amely mindig feladata magaslatán volt, de fordulok a szegedi kollégákhoz is, akik voltaképpen a fényt, a világosságot, a szárnyat adják a városi előljáróság munkájához.

Rákosi Jenőt a diszebed egész közönsége felállva ünnepelte pohárköszöntője végeztével.

Az ujságírók kórház és szanatórium egyesületének szegedi osztálya

A város diszebede után Salusinszky Imre, az Ujságírók Kórház- és Szanatórium-Egyesületének elnöke megbeszélésre hívta össze a szegedi ujság-

írókat és frappáns hatású beszédben ismertette, hogy milyen előnyök származnak a dolgozó ujságírók részére, ha belépnek a szanatórium-egyesületbe. Salusinszky főszervező kifejtette, hogy az ujságíró jóléti intézmények megteremtik az ujságírók annyira szükséges biztonságérzetét.

Néhány felszólalás után azonnal kimondták a szanatórium-egyesület szegedi osztályának megalakulását. Ez az első eset, hogy a legszebben működő ujságíró intézmény önálló szervezet létesít a fővároson kívül dolgozó ujságíróknak. A szegedi ujságírók az alakulás után nagy lelkesedéssel alapították meg, hogy ezzel a ténnyel jelentős lépéssel haladt előre a szegedi ujságírókari ügye.

ban tenné, ha a rablógylkosságok, lopások, rablások és csalások, meg hasonló ocsmányságok ügyének tárgyalása és elbírálása helyett például a világbéke problémájának megoldásával foglalkozna? En csak egy ocsmányságot ismerek és azzal a magyar sajtó valóban napokon keresztül, kolumnás cikkek keretében foglalkozott. Ez pedig az az ocsmányság, amelyet a Népszövetségnek az optánsügyben hozott legutóbbi genfi határozata jelent.

Márkus Miksa nagy tetszéssel fogadott beszéde végén a szegedi sajtóra üritette poharát.

Ezután a szegedi ujságírók az ujságíró jóléti intézmények kiküldött képviselőit és a katolikus ujságírók Pázmány-egyesületének képviselőjét üdvözlötték. Dr. Szalay József kerületi főkapitány kedves csevegés keretében Rákosit és Kóbor Tamást ünnepelte, végül Zimmer Ferenc az ujságíró jóléti intézmények nevében mondott az üdvözlésért rövid köszönetet.

A szegedi ujságírók lakomája

Este kilenc órakor a szegedi ujságírók adtak diszes lakomát a Kass-szálló nagytermében. A kintünően sikerült vacsorán, amelyet gyönyörű szervírozásban tálaltak fel, a pesti és a szegedi ujságírókon kívül résztvett dr. Aigner Károly főispán, dr. Somogyi Szilveszter polgármester, dr. Szalay József kerületi főkapitány, Fodor Jenő polgármesterhelyettes, Bokor Pál ny. polgármesterhelyettes, dr. Turóczy Mihály tisztí főügyész, Berzenczey Domokos műszaki főtanácsos, dr. Buócz Béla rendőrfőtanácsos. Az izletes vacsora elfogyasztása után az első pohárköszöntőt Juhász Gyula mondotta, aki kedves, közvetlen szavakkal emlékezett meg dr. Aigner Károly főispán diákkoráról, amikor együtt keresték Balassi Balint lírájában a szerelem ékes virágait. Üdvözlötte Rákosi Jenőt, aki biztató jelként ragyog a magyar élet firmamentumán.

Ezután általános figyelem közepette Móra Ferenc emelkedett szólásra és olyan gyönyörű beszédet tartott Rákosi Jenőről, amely mindenkit könnyekig meghatott. A frappáns hatású beszédet lapunk vezetőhelyén közöljük.

Móra Ferenc beszéde mindenkire rendkívül nagy hatással volt. Néhány pillanatig ünnepélyes, mély csend borult a fehér asztalok fölé, de azután elemmentáris erővel zendült fel a lelkesedés. A vacsoraközönsége hosszú percekig ünnepelte Móra Ferencet együtt.

Rákosi Jenőt,

aki meghatva emelkedett fel helyéről és könnyel küzködve mondott néhány köszönő mondatot Móra Ferencnek.

— Számomra ez a beszéd örökké felejthetetlen marad — mondotta — és gondolatban nagyon sokszor fogok visszaszállni hozzá, hogy elhiggyem fiatalágomat. De engedje meg Móra Ferenc, hogy én is mondjak neki valamit. Hontmegyében történt, hogy az urak összeültek és azon vitatkoztak, vajjon ki a legokosabb ember közöttük. A próba a következő kérdés volt: Télen van-e hidegnek hidegebb, vagy nyáron melegebb melegebb? A fogasnak látszó kérdésre nem tudott megfelelni senki az urak közül. Előbük kerül azonban egy ipolyági paraszt, akinek szintén föladják a kérdést. A paraszt megfellel rá. Azt válaszolta, hogy télen van hidegnek hidegebb, mert akkor befagy az Ipoly, míg nyáron akármilyen meleg van, nem forr fel soha az Ipoly vize. Hát tisztelt társaság: ez a magyar paraszt. Tőle jön minden érték, minden erő. Eljen az a nép, amelyek olyan képviselői vannak, mint Móra Ferenc.

Rákosi Jenő nagy tetszéssel fogadott pohárköszöntője után megismétlődött az ünnepelés, majd Kóbor Tamás a polgármestert és Szalay József kerületi főkapitányt köszöntötte föl.

Dr. Aigner Károly a magyar sajtóra emelte poharát, Tölgyes Gyula Márkus Miksát köszöntötte, utána

Márkus Miksa

mondott pohárköszöntőt a szegedi sajtóra. Arról a fokozatosan megváltozott szellemről beszélt, amely a magyar sajtó munkásságát kíséri az utóbbi időben. Örömmel állapította meg, hogy

a sajtóellenes hangulat megszűnt.

Néha elhangzik azért még egy-egy támadás a sajtó ellen, de ezt nem annyira a rosszakarat, mint inkább a tájékozatlanság diktálja. Válaszolt arra a támadásra, amelyet dr. Juhász Andor, a Kuria elnöke intézett a sajtó ellen a felsőház ülésén. Juhász ekkor azt mondotta, hogy a sajtó jobban tenné, ha a rablógylkosságok és hasonló ocsmányságok helyett inkább a magánjogi kódexet ismertetné.

— Megállapítom — mondotta Márkus —, hogy a magyar sajtó ezen a téren is híven teljesítette kötelességét, mert a magánjogi kódexet igenis ismer-

tette olyan mértékben, amennyire az a napi sajtó hivatása lehet. De félreérti a sajtó hivatását az, aki a napi sajtót szaksajtóvá szeretné átváltoztatni. Mi lenne, ha én azt mondanám, hogy a Kuria job-

A szentesi revolveres betörők vasárnap Vásárhelyen dolgoztak és Szegedre szöktek

(A Délmagyarország munkatársától.) Beszámolt a Délmagyarország arról, hogy Szentesen néhány nappal ezelőtt ismeretlen tettesek álkuccsal behatoltak a Munkásbiztosítópénztár épületébe és megfúrták a Wertheimkasszáit. Pénzt azonban nem tudtak elvinni, mivel a pénztár egyik tisztviselője munkájukban megzavarta a betörőket, akik elmenekültek. A betörők az üldözésükre indult tisztviselőre revolverlövést adtak le, a lövések azonban szerencsére nem találtak. A pénztári tisztviselőnek elég ideje volt a betörőket alaposan szemügyre venni. A személyleírás szerint az egyik betörő középtermetű, telt arcu, kockás gumiköpenyt viselt, a másik magas termetű, vékony sportruhás. A szen-

tesi rendőrség a betörők személyleírását megküldte a szegedi rendőrségnek, miután az a gyanu merült fel, hogy a betörők Szeged felé menekültek.

Szombaton éjjel azután Vásárhelyen betörők jártak. A betörők Kucser Gyula üzletébe hatoltak be, de a betörőket ott is megzavarták. Üldözés közben a betörők több lövést adtak le, majd elmenekültek. A vásárhelyi betörők személyleírása teljesen meg egyezik a szentesi betörők személyleírásával. A jelek szerint a betörők Szegedre szöktek. Vasárnap a szegedi rendőrség a város területén többször razziát tartott, a betörőket azonban nem sikerült elfogni.

Móra Ferenc a vásárhelyi gazdák közt

Diszközgyűlés a kopáncs-kishomoki gazdakörben

(A Délmagyarország hódmezővásárhelyi tudósítójától.) Hódmezővásárhelyi gazdatársadalmának egészen szokatlan ünnepe volt vasárnap este. A Kopáncs-Kishomoki Gazdakör, amelynek vezetője és lelke Kovács Jenő kishomoki földbirtokos, a vásárhelyi mezőgazdasági bizottság elnöke, diszközgyűlés keretében leplezte le a néhai kishomoki tanácsnok, nagyatádi Szabó István arcképét s erre az alkalomra meghívták Móra Ferencet is, a Hódmezővásárhelyen is legnépszerűbb magyar író.

A gazdakör nagytermét zsúfolásig megtöltötte Kopáncs és Kishomok intelligens gazdaközönsége, képviselve volt a földmunkások helyi szervezete is és sok érdeklődő jelent meg a városból is, köztük tanácsagok is. Az elnöki megnyitót Kovács Jenő tartotta, aki melegen üdvözlölte a gazdák nevében Móra Ferencet, a magyar nép íróját, lendületes szavakban emlékezett meg a kishomoki halhatatlan érdemű vezéréről, aki új ösvényt vágott a magyar kishomoki gazdaság számára, majd átnyújtotta Kun Bélának, a vásárhelyiek példátlanul népszerű országgyűlési képviselőjének a kör diszelnökévé való választásáról szóló oklevelet.

Kun Béla zajos éljenzések közt köszöntötte Móra Ferencet, mint ugyanannak a csodálatos magyar talajnak és ugyanannak a kincsekkel teli lelkű magyar parasztságnak a nagy fiát, amely nagyatádi Szabó Istvánt adta a hazának. Azután kegyeletes szavakkal adózott nagyatádi Szabó István, a legpuritánabb magyar államférfi emlékének s a leleplezett kép előtt fogadalmat tett arról, hogy nyomdokát nem fogják elhagyni s folytatni fogják az ő

harcát a földbirtok igazságosabb elosztásáért, aminek legközelebbi etapja a latifundumok reformja lesz.

Móra Ferenc arra kért engedelmet, hogy az író ez alkalommal kint hagyassa a kocsiját, a buzamezők szélében s mint muzeumi igazgató beszélhessen, hiszen ugyanis ebben a minőségében jött ide. Mint író érdemén felül megbecsülik őt az egész országban, valószínűleg valami kedves félreértés következtében, ellenben huszonöt éves muzeumi praxisában ez az első eset, hogy régészeti előadás tartására kérték fel. Ő élete egyik legnagyobb büszkeségének tartja ezt s dicsőségükre válik a vásárhelyi gazdák, hogy első voltak a magyar gazdatársadalomban, akik rákivántak erre a tudományra. Ezután hol derűs, hol megdöbbentő eseteket mond el arról, hogy ur és paraszt milyen barbár tudatlansággal és közönnyel pusztítja el a földből előkerülő régiségeket és előadását így végzi:

— Nem bánom, ha boldondnak mondanak is és kinevelnek is a rossz cserepeimmel és ócska vasaimmal, csak szívleljék meg a szavaimat és segítsenek nekem a bolondságaimban, a tudomány haszna lesz belőle és önöknek se válik szegényükre, ha bebizonyítják, hogy a tanyai parasztnak több érteke van a kulturához, mint némelyik városi urnak.

Mórának rövidre kellett fognia az előadását, mert autón jött érte Pávó Ferenc szegedi tanácsnok több ujságíróval, hogy elvigyék az ujságíró-bankettre.

— Sok ilyen ember kellene, — kiáltott fel a vásárhelyi gazdák és virágokkal elhalmozva kísérték az autóhoz az író, aki felejthetetlen emléket hagyott maga után Vásárhely gazdatársadalmában.